

Altıncı Konuşma

İlahi Liturji'nin Yorumlanması

İLAHİ EFHARİSTİYA, İSA MESİH'İN ANILMASI'NIN MEYVESİDİR

(7.11.2021).

Daha önceki Konuşmalarımızda, Rabbimiz İsa Mesih'in her İlahi Liturji'de icra edilen İlahi Efhariştiya (İlahi Şükran) Sakramentini, o Kutsal Perşembe akşamı tesis ettiğini gördük. Böylece Rab, Kutsal Bedeni'nin ve Kutsal Kanı'nın aracılığıyla müminlerle birleşir, onları günahlarından arındırır ve kutsallaştırır. Aynı zamanda İlahi Efhariştiya Sakramenti Kilise üyelerinin birliğini sağlar ve onlara yaşam gücü verir.

Fakat bunların ötesinde Rab, İlahi Efhariştiya Sakramenti'nin tesis konuşmasında, herkesin günahlarının bağışlanması için akıttığı ve müminlerin içmeleri için sunduğu kanının Yeni Antlaşma'yı tasdik ettiğini ekliyor. (Matta 26:28).

Rab'bin akıtılan Kutsal Kanı ile tasdik edilen "Yeni Antlaşma" ne anlam taşıyor? Yeni Antlaşma (Ahit) Eski Antlaşmanın varlığına işâret ediyor. Hepimiz Tanrı'nın Sina Dağı'nda Musa Peygamber'e Yasalarını vahyettiğini, onunla bir antlaşma yaptığını ve İsrailoğullarının bu Yasaları kabul etmek ve riayet etmek zorunda olduklarını kesinlikle biliyoruz. Üstelik Tanrı emirlerinin bir özetini iki taş levha üzerine kaydetti ve muhafaza etmesi için Musa'ya emanet etti. O Eski Antlaşma'nın mutlak güvence altına alınması kanla teyit edildi. "Musa, Kutsal Yasa'nın her bir buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı ve zufa otu ile danaların ve erkeklerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. «Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur» dedi. Aynı şekilde çadırın üzerine ve tapınmada kullanılan bütün araç ve gereçlerin üzerine kan serpti." (İbraniler 9-19:20)

Rab, Son Akşam Yemeği'nde boğaların ve erkeklerin kanıyla tasdik edilen Eski Ahit arasında bir bağlantı kurmak isteyerek, sadece Kendi Kanıyla tasdik edilen Yeni Antlaşma'nın günahlardan arındırma gücüne sahip olduğunu kendisine inanan cemaatine vurguluyor. Elçi Pavlus bunun üzerine özenle duruyor: "Boğaların ve erkeklerin kanı günahları ortadan kaldıramaz" (İbraniler 10:4).

Böylece Rab, İlahi Efhariştiya Sakramenti vasıtasıyla diğer nimetlerin yanısıra, Tüm Öğretisini tasdik ediyor ve güvence altına alıyor. Rab'bin bu öğretisinin bildiğimiz gibi bir kısmı Kutsal İncillerde kaydedildi ve büyük bir kısmı Elçilerinin kitaplarının

yorumlarıyla bize emanet edildi. Bunların tümü Yeni Antlaşma'nın (Yeni Ahit) bilinen Kutsal Metinlerini oluşturuyor.

İlahi Efhariştiya Sakramenti sırasında Rab'bin tesis konuşmasının son sözleri Elçi Pavlus tarafından Korintliler'e ilk Mektubu'nda zikrediliyor: "Bu kase kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." (1.Kor. :11:25). Bu ifade çok kapsamlıdır ve yalnızca Tanrı'nın Nuru ile aydınlanmış Kilisemiz'in Aziz Pederleri bunun gerçek anlamda yorumunu bize verebilirler. Öyleyse Aziz Pederlerin O'nun Kutsal "Anılması" hakkında neler söylediklerine kısa bir göz atalım:

İlahi Efhariştiya Sakramenti, Son Akşam Yemeği'nin ve aynı zamanda Rab'bin Yaratılış'ın başlagıcından bu yana uğrumuza yaptıklarının anılmasıdır. İlahi Efhariştiya ile Rab İsa'nın aynen yaptığı gibi Kutsal bir İşlev icra ediyoruz. Kansıız kurban sunarak O'nun Ölümü'nü ve Diriliş'i'ni anıyoruz. İlahi Litürjinin doruk noktasını oluşturan "Senin olanlardan senin olanları her şeyde ve her şey için sana sunarız" cümlesinden önce okunan dilek duası şöyledir: "**Bunu beni anmak için yapın. Çünkü bu ekmeği her yediğinizde ve bu kadehten her içtiğinizde, benim ölümümü îlân ve dirilişimi ikrar edersiniz.**" Bu Kutsal Anma Töreni ile Mesih'in kurban olarak sunulmasını sadece düşünmüyoruz fakat aynı zamanda aktif olarak herşeyi yaşıyoruz.

Ayrıca Rabbimiz'in bize ihsan ettiği tüm nimetlerin zikredilmesi, O'na olan Minnetimizi ve Şükranımızı artırıyor. İlahi Efhariştiya'nın Mesih'in Kutsal anılmasının meyvesi olduğunu söyleyebiliriz. Herşeyden önce Mesih, Kutsal Anılma Buyruğunu zikrettiği zaman şunu öngörüyordu: Nankörlük edip O'nun İlahi Armağanları'ndan yoksun kalmayalım. İhsan edilen nimetleri almak bizim Şükranımızı artırıyor ve Şükranımız bizi Mesih'e daha fazla yaklaştırıyor. Bizler de Mesih ile birlikte olabilmemiz için "Durmadan herşey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükretmeliyiz." (Efesliler 5:20) İlahi Liturji sırasında söylenenleri ve icra edilenleri yorumlamaya başlamadan önce dikkate alınması gereken önemli bir konu:

İlahi Liturji'yi asıl olarak icra eden kimdir?

Hepimiz İlahi Liturji'nin icra edilmesi için en azından bir Episkopos'un veya bir Rahip'in mevcudiyetinin gerekli olduğunu biliyoruz. Aslında İlahi Liturji'yi her seferinde icra eden İsa Mesih'in bizzat kendisidir. Son Akşam Yemeği'nde İlahi Efhariştiya'yı emanet eden Kişi, bu Sakramenti şimdi ve her zaman icra eder.

Episkopos ve Rahipler atanan dini hizmetkarlardır. İsa Mesih her şeyi değiştirip kutsal kılıyor. Son Akşam Yemeği'ni ve İlahi Efharistiya'yı mevcutiyetiyle aydınlatan İsa Mesih'tir. O halde İlahi Liturji'de dinsel görevi icra edenin şahsında İsa Mesih'i görüyoruz. Rahip Kutsal Komünyon'u sana iletteğinde bunu rahibin geręekleřtięini aklına getirme, ancak sana uzatılan elin Mesih'e ait olduğuna inan. Rahip, Heruvim İlahisi'nin Duası'nda terennüm edildiği gibi Mesih'e dilini ve elini ödünç veriyor: "Çünkü sen hem sunan hem de sunulan, kabul eden ve bölüştürülensin, ey Mesih Allah'ımız ve sana izzet sunarız, ezeli Pederin'le ve tamâmen kutsal, iyi ve hayat veren Ruhun'la birlikte, şimdi ve dâima ve ebetler ebedince. Âmin."

Pisidia Metropoliti Sotirios